

บทที่ 8

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึงข้อสรุปเกี่ยวกับผลการศึกษา ประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนซึ่งในส่วนแรกจะกล่าวถึงลักษณะการค้าและการส่งออกของประเทศไทย ส่วนที่สองคือ ผลการทดสอบความเป็นฤดูกาลของข้อมูลที่ใช้ ส่วนที่สามจะกล่าวถึงผลการทดสอบ GARCH การประมาณความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว การประมาณค่า impulse response function (IRF) และ variance decomposition (VD) ของประเทศอเมริกา ประเทศจีน และประเทศฮ่องกงตามลำดับ

8.1 สรุปลักษณะการค้าและสถานการณ์ส่งออกข้าวของประเทศไทยกับประเทศผู้นำเข้าข้าวของไทย

ส่วนใหญ่การส่งออกข้าวของประเทศไทยจะเป็นไปในลักษณะ โดยภาคเอกชนกับเอกชน (private to private sale) โดยภาวะการส่งออกสินค้ามวลรวมของประเทศไทย นับตั้งแต่ปี 2544 ถึงปี 2554 โดยรวมถือว่ามียอดการส่งออกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในระยะเวลา 13 ปีมานี้ มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากปี 2541 จากที่เคยส่งออกข้าวคิดเป็นปริมาณ 6,540,235 ตัน ด้วยมูลค่า 86,805.3 ล้านบาท และในปี 2553 เป็นส่งออกข้าวทั้งหมดด้วยปริมาณ 8,939,630 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 169 ล้านบาท จากการศึกษาทำให้ทราบว่าปริมาณและชนิดข้าวของประเทศไทยนั้นพบว่า ปริมาณข้าวมีมากพอที่จะรองรับความต้องการของลูกค้าได้ ประกอบกับข้าวเป็นพืชที่แบ่งชนิดและชั้นตามลักษณะและคุณภาพ โดยปัจจุบันประเทศไทยได้หันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับ การเพิ่มคุณภาพในตลาดชั้นสูง เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันทางราคากับประเทศคู่แข่งในตลาดล่างของข้าวได้ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าปริมาณข้าวหอมมะลิ นับตั้งแต่มีการกำหนดคุณภาพ และมาตรฐานขึ้นนั้นจะมีปริมาณการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งนั่นแปลว่า คุณภาพการผลิตของเกษตรกรในประเทศไทยได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้นและปรับคุณภาพการผลิตข้าวได้ตรงตามที่ กรมส่งเสริมการเกษตรต้องการ จึงเป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นถึงแนวโน้มในอนาคตของประเทศที่จะกลายเป็นผู้ส่งออกอันดับหนึ่งทั้งทางด้านปริมาณ และคุณภาพได้ในอนาคตอันใกล้

โดยที่สถานการณ์ทางการตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฮ่องกง ประเทศจีนมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันมากทั้งนี้ก็เป็นเพราะคุณภาพของข้าวหอมมะลิไทยเป็นที่ยอมรับ กันในตลาดข้าวทั่วไปโดยในประเทศสหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้ที่แข่งขันกับประเทศไทยในด้านการส่งออกข้าวของตลาดบน แต่ก็เป็นผู้ที่นำเข้าข้าวจากประเทศไทยเป็นอันดับ 1 ในปัจจุบัน จึงแสดงให้เห็นว่า

คุณภาพของข้าวของไทยนั้นเหนือกว่าของอเมริกาไม่น้อย แม้ว่าประเด็นการจดสิทธิบัตรของข้าวหอมมะลิ กับข้าวแจ้สมิน ของอเมริกาจะยังคงหาข้อสรุปไม่ได้แต่ในอนาคตแล้วเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่าการพัฒนาของพันธุ์ข้าวหอมมะลิของไทยภายใต้การสนับสนุนของทุนจากผู้ส่งออกจะทำให้ข้าวหอมมะลิมีการพัฒนา ทั้งทางด้านการผลิต การตลาด ได้มากขึ้นเรื่อยๆ

สำหรับในประเทศฮ่องกงแล้วด้วยคุณลักษณะของข้าวไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทำให้สินค้าข้าวของไทยเป็นที่นิยมและติดตลาดอยู่ในประเทศฮ่องกงประกอภกับกำลังซื้อของประชากรในประเทศฮ่องกงนั้นค่อนข้างสูงดังนั้นราคาจึงไม่ได้เป็นอุปสรรคหลักในการตัดสินใจซื้อ โดยสถิติการส่งออกย้อนหลังของประเทศไทยจะพบว่า ในช่วงที่เกิดวิกฤติข้าวเดือนเมษายน 2551 ที่ข้าวมีราคาแพงมาก โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิจากไทยฮ่องกงขอให้ไทยรับประกันการส่งข้าวและได้ทำความตกลงกับรัฐบาลจีนในการส่งข้าวให้อย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันการขาดแคลน แต่ข้าวจากจีนก็ยังไม่เป็นที่นิยมและติดตลาดฮ่องกง แม้ว่าราคาจะถูกกว่า จึงเห็นได้ชัดว่า คุณภาพของสินค้าข้าวไทยสามารถเป็น เครื่องยืนยันความสำเร็จทางการตลาดได้ไม่น้อย

ส่วนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนคู่แข่งทางการตลาดข้าวคุณภาพต่ำของไทยแล้วข้อดีของประเทศจีนคือสามารถที่จะควบคุมมาตรการ และกำหนดนโยบายได้อย่างเคร่งครัด ดังนั้นแล้วหากแข่งขันกันในตัวของการตลาดประเทศไทยจึงไม่สามารถที่จะเข้าไปแข่งขันด้านราคากับจีนได้ แต่ด้วยกลุ่มผู้บริโภคในประเทศจีนนั้นมีกลุ่มผู้บริโภคข้าวคุณภาพสูงอยู่ด้วยประกอภกับประชากรในประเทศจีนมีจำนวนมาก การส่งออกข้าวคุณภาพสูงของไทยไปยังประเทศจีนจึงมีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยปัญหาในการส่งออกของไทยคือการปลอมปนข้าวจีนและข้าวไทยแล้วนำไปติดฉลากว่าเป็นข้าวหอมมะลิของไทยก่อให้เกิดความเสียหายทางการตลาด สิ่งที่ควรเร่งดำเนินการจึงต้องเร่งสร้างฉลากที่ไว้ใจได้และมีความน่าเชื่อถือขึ้นสำหรับข้าวหอมมะลิอย่างโดยเร็วที่สุด

8.2 ผลการทดสอบความนิ่งโดยวิธียูนิทรูทแบบฤดูกาล (Seasonal Unit Root Test)

จากการทดสอบยูนิทรูทตามวิธีการ seasonal unit root test ที่ระดับ Level ข้อมูลส่วนใหญ่มี seasonal unit root ที่สมมติฐานที่ความถี่เป็น 0 ณ ระดับ Level ยกเว้นตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGU) และตัวแปรที่สำคัญซึ่งก็คือตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อหยวน ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน (LEC) ซึ่งจะต้องนำไปประมาณค่าความผันผวนด้วยสมการ GARCH ดังนั้นในขั้นตอนในการประมาณค่าความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศจีนจึงสามารถนำข้อมูลไปประมาณค่าได้เลยโดยไม่ต้องทำ first difference

และ ณ ระดับ Level นี้ พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มี seasonal unit root ที่ความถี่รายครึ่งปีและความถี่ร่วมรายปี ยกเว้นเพียงสองตัวแปรที่มี seasonal unit root คือ (LQC) และ (LGC)

เมื่อทำการทดสอบ seasonal unit root ที่ระดับ first difference พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีความนิ่งมากขึ้นกล่าวคือไม่มี seasonal unit root สำหรับตัวแปรส่วนใหญ่ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 0.05 0.1 ดังแสดงไว้ใน (ตารางที่ 6.2) ซึ่งมีเฉพาะบางตัวแปรที่มี seasonal unit root ได้แก่ (LGC) (LGH) ที่มี ยูนิตรูทที่ความถี่เท่ากับศูนย์ ตัวแปร (LQH) (LGC) ที่มียูนิตรูทที่ความถี่รายครึ่งปี และที่ความถี่ร่วมรายปี พบว่า ตัวแปร (LQC) (LGC) (LGH) มี seasonal unit root

8.3 สรุปผลการศึกษา กรณีประเทศสหรัฐอเมริกา

8.3.1 ผลการการประมาณค่าจากแบบจำลอง ARIMA - GARCH

แบบจำลองที่เหมาะสมที่จะใช้สร้างค่าคาดหวังความความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (EHU) และขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (HU) โดยพิจารณาจากค่า AIC และ SC นั่นคือ แบบจำลอง AR(2) I(1) MA(2) และ GARCH (1,1)

8.3.2 ผลการการประมาณค่าจากแบบจำลอง Cointegration

จากผลการศึกษาพบว่า มูลค่าราคาส่งออกข้าว (LPU) และขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (HU) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออกข้าวไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา (LQU) ส่วนสำหรับค่าคาดหวังความความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (EHU) และมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา (LQU) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกข้าวไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา (LQU)

8.3.3 ผลการการประมาณค่าจาก Impulse Response Function และ Variance

Decomposition

ในการทดสอบ Impulse Response Function ในภาพรวมพบว่า เมื่อจับคู่ตัวแปรทั้ง 5 ตัวเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงสลับไปมาเพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงโดยจับพัดันอันเนื่องมาจาก ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต้นที่ได้จับคู่กันเปลี่ยนแปลงไปพบว่า โดยรวมแล้วประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ดี ในทุกๆตัวแปร

พบว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งออกข้าว (LQU) อย่างจับพัดัน (shock) ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ราคาการส่งออกข้าว (LPU) ซึ่งเมื่อทำการทดสอบ Variance

Decomposition พบว่าราคาการส่งออกข้าว (LPU) สามารถอธิบายการผันแปรของปริมาณการส่งออกข้าว (LQU) โดยมีสัดส่วนของการอธิบายการผันแปรได้มากที่สุด

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของราคาการส่งออกข้าว (LPU) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ปริมาณการส่งออกข้าว (LQU) ซึ่งเมื่อทดสอบ Variance Decomposition แล้วพบว่า ปริมาณการส่งออกข้าว (LQU) สามารถอธิบายการผันแปรของราคาการส่งออกข้าว (LPU) ได้มากที่สุดเช่นกัน

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGI) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพคือ ราคาการส่งออกข้าว (LPU) ซึ่งเมื่อทดสอบ Variance Decomposition พบว่า ราคาการส่งออกข้าว (LPU) สามารถอธิบายการผันแปรของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGI) ได้เฉลี่ยประมาณร้อยละ 10.95 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 9.99 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นจนในไตรมาสที่ 10 ได้แกว่งตัวคงที่อยู่ในระดับหนึ่ง

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (EHU) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGI) ซึ่งเมื่อทำการทดสอบ Variance Decomposition แล้วพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGI) สามารถอธิบายการผันแปรของค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (EHU) ได้เฉลี่ยประมาณร้อยละ 73.46 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 0.06 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากถึงร้อยละ 90.96 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด แต่ลดลงในไตรมาสที่ 3 อย่างต่อเนื่อง

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (HU) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ GDP ของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGI) ซึ่ง GDP ของประเทศสหรัฐอเมริกา (LGI) สามารถอธิบายการผันแปรของขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสหรัฐอเมริกา (HU) ได้เฉลี่ยประมาณร้อยละ 90.50 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถ

อธิบายผลได้ร้อยละ 90.95 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้เพิ่มมากขึ้นแต่ปรับตัวลดลงในไตรมาสที่ 4 อย่างช้าๆ

8.4 สรุปผลการศึกษา กรณีประเทศจีน

8.4.1 ผลการการประมาณค่าจากแบบจำลอง ARIMA - GARCH

แบบจำลองที่เหมาะสมที่จะใช้สร้างค่าคาดหวังความความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับจีน (EHC) และขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับจีน (HC) โดยพิจารณาจากค่า AIC และ SC นั่นคือ แบบจำลอง AR(1)MA(1) และ GARCH (0,1)

8.4.2 ผลการการประมาณค่าจากแบบจำลอง Cointegration

จากผลการศึกษาพบว่า มูลค่าราคาส่งออกข้าว (LPC) ขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับจีน (HC) และมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออกข้าวไปยังประเทศจีน (LQC) สำหรับ ค่าคาดหวังความความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับจีน (EHC) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกข้าวไปยังประเทศจีน (LQC)

8.4.3 ผลการการประมาณค่าจาก Impulse Response Function และ Variance

Decomposition

ในการทดสอบ Impulse Response Function ในภาพรวมพบว่า เมื่อจับคู่ตัวแปรทั้ง 5 ตัวเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงสลับไปมาเพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันอันเนื่องมาจาก ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต้นที่ได้จับคู่กันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วพบว่า โดยรวมแล้วตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการส่งออกข้าวไปยังประเทศจีน มีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพที่ดีในด้านของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากมาตรการในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศจีนเป็นแบบคงที่ ตลอดจนปริมาณการส่งออกก็ปรับตัวได้ดี โดยผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากราคาและผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของจีน เป็นปัจจัยที่ปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ไม่คึกัก

พบว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งออกข้าว (LQC) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ปรับตัวได้ช้าที่สุดคือ ราคาการส่งออกข้าว (LPC) สำหรับตัวแปรที่ปรับตัวได้ดีที่สุดคือ ค่าคาดหวังของอัตราแลกเปลี่ยน (EHC) ซึ่งราคาการส่งออกข้าว (LPC) สามารถอธิบายการผันแปรของปริมาณการส่งออกข้าว (LQC) ได้เฉลี่ยร้อยละ 10.12 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกไม่สามารถอธิบายผลได้ ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นแต่เริ่มลดลงในไตรมาสที่ 3

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของราคาการส่งออกข้าว (LPC) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) ซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) สามารถอธิบายการผันแปรของราคาการส่งออกข้าว (LPC) ได้เฉลี่ยถึงร้อยละ 26.50 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกไม่สามารถอธิบายผลได้ ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ปริมาณการส่งออกข้าว (LQC) ซึ่งปริมาณการส่งออกข้าว (LQC) สามารถอธิบายการผันแปรของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 14.28 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 15.44 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นถึงร้อยละ 28.73 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด แต่ลดลงเรื่อยมาตั้งแต่ไตรมาสที่ 3

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับเงิน (EHC) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ปริมาณการส่งออกข้าวของไทย (LQC) ซึ่งปริมาณการส่งออกข้าวของประเทศไทยไปยังประเทศจีนสามารถอธิบายการผันแปรของค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับเงิน (EHC) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 13.55 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกไม่สามารถอธิบายผลได้ ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 3 สามารถอธิบายได้มากถึงร้อยละ 12.72 แต่เริ่มลดลงตั้งแต่ในไตรมาสที่ 3 อย่างช้าๆ

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับเงิน (HC) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) ซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศจีน (LGC) สามารถอธิบายการผันแปรของขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับเงิน (HC) ได้เฉลี่ยร้อยละ 12.31 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 2.75 ของความสามารถในการอธิบายที่มีอยู่ในตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้เพิ่มมากขึ้นจนปรับตัวคงที่ในช่วงระยะเวลาที่ 8 (period 8)

8.5 สรุปผลการศึกษา กรณีประเทศฮ่องกง

8.5.1 ผลการการประมาณค่าจากแบบจำลอง ARIMA - GARCH

แบบจำลองที่เหมาะสมที่จะใช้สร้างค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (EHH) และขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (HH) โดยพิจารณาจากค่า AIC และ SC นั่นคือ แบบจำลอง AR(2) I(1) MA(2) และ GARCH (1,1)

8.5.2 ผลการการประมาณค่าจากแบบจำลอง Cointegration

จากผลการศึกษาพบว่า มูลค่าราคาส่งออกข้าว (LPH) และค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (EHH) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออกข้าวไปยังประเทศฮ่องกง (LQH) ส่วนสำหรับมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศฮ่องกง (LGH) และขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (HH) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกข้าวไปยังประเทศฮ่องกง (LQH)

8.5.3 ผลการการประมาณค่าจาก Impulse Response Function และ Variance

Decomposition

ในการทดสอบ Impulse Response Function ในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการส่งออกข้าวไปยังประเทศฮ่องกง มีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพที่ดีในด้านของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากมาตรการในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศจีนเป็นแบบคงที่ ตลอดจนปริมาณการส่งออกก็ปรับตัวได้ดี โดยการปรับตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของประเทศฮ่องกงต่อราคาเปลี่ยนแปลงไปนั้นมีการปรับตัวที่ไม่เข้าสู่ดุลยภาพ เช่นเดียวกันกับเมื่อให้ค่าคาดหวังเปลี่ยนแปลงไป การปรับตัวของของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของประเทศฮ่องกงไม่สามารถที่จะเข้าสู่ดุลยภาพได้โดยมีแนวโน้มเพียงเล็กน้อยเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพ

พบว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งออกข้าว (LQH) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ราคาการส่งออกข้าว (LPH) ซึ่งราคาการส่งออกข้าว (LPH) สามารถอธิบายการผันแปรของปริมาณการส่งออกข้าว (LQH) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 20.09 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกไม่สามารถอธิบายผลได้ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นแต่เริ่มลดลงตั้งแต่ไตรมาสที่ 3

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของราคาการส่งออกข้าว (LPH) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ปริมาณการส่งออกข้าว (LQH) ซึ่งปริมาณการส่งออกข้าว (LQH) สามารถอธิบายการผันแปรของราคาการส่งออกข้าว (LPH) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 41.79 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 31.19 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นแต่เริ่มลดลงตั้งแต่ช่วงระยะเวลาที่ 7

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศฮ่องกง (LGH) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ปริมาณการส่งออกข้าว (LPH) ซึ่งปริมาณการส่งออกข้าว (LPH) สามารถอธิบายการผันแปรของ GDP ของประเทศฮ่องกง (LGH) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 19.02 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 10.44 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นแต่เริ่มลดลงในไตรมาสที่ 3 จนแกว่งตัวคงที่อยู่ในระดับหนึ่งตั้งแต่ช่วงระยะเวลาที่ 7

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (EHH) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ GDP ของประเทศฮ่องกง (LGH) ซึ่ง GDP ของประเทศฮ่องกง (LGH) สามารถอธิบายการผันแปรของค่าคาดหวังความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (EHH) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 49.39 ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 4.11 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ในขณะที่ช่วงไตรมาสที่ 2 สามารถอธิบายได้มากขึ้นแต่ตั้งแต่ช่วงระยะเวลาที่ 8 ได้แกว่งตัวคงที่อยู่ในระดับหนึ่ง

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (HH) อย่างฉับพลัน ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ GDP ของประเทศฮ่องกง (LGH) ซึ่ง GDP ของประเทศฮ่องกง (LGH) สามารถอธิบายการผันแปรของขนาดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับฮ่องกง (HH) ได้เฉลี่ยปริมาณร้อยละ 33.03 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกสามารถอธิบายผลได้ร้อยละ 12.79 ของสัดส่วนการอธิบายความผันแปรจากตัวแปรทั้งหมด แล้วมีการปรับขึ้นลงจนเริ่มคงที่ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 โดยที่แกว่งตัวคงที่อยู่ในระดับหนึ่ง

8.6 ข้อเสนอแนะ

8.6.1 จากผลการศึกษาในครั้งนี้ปัจจัยทางการค้าระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกข้าว ซึ่งบางปัจจัยเป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นควรมีการศึกษาข้อมูลก่อนที่จะทำการส่งออกข้าว อีกทั้งควรมีการศึกษาถึงนโยบายของการรับซื้อสินค้าที่เหมาะสมในแต่ละประเทศ

8.6.2 ผู้ที่มีบทบาทในการการส่งออกข้าวรวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรที่จะมีการติดตามทำการประเมินแนวโน้ม ตลอดจนคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์และเกษตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะทำให้สามารถปรับกลยุทธ์ของแต่ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

8.6.3 ในแต่ละประเทศมีปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์และเกษตรที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับในประเทศหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับในบางประเทศก็เป็นได้ ดังนั้นควรที่จะศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจ รูปแบบโครงสร้างของประเทศนั้นๆ ประกอบไปกับการพิจารณาด้วย

8.7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการศึกษาครั้งต่อไป

8.7.1 เนื่องจากปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้บางตัวแปรอาจมีความสัมพันธ์ระหว่างกันหลายๆ ตัวแปร ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาที่ได้มีความถูกต้องในการอธิบายผลมากยิ่งขึ้น

8.7.2 เนื่องจากโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาในครั้งนี้ คือ โปรแกรม Microfit 4.0 ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ในการทดสอบความสัมพันธ์ในระยะยาวจากโปรแกรมดังกล่าว ไม่ได้แสดงค่า t-statistic ของตัวแปรแต่ละตัวที่ใช้ในการทดสอบ ทำให้ไม่สามารถทดสอบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีอิทธิพลในการอธิบายค่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้หรือไม่ หรือจำเป็นที่จะต้องตัดตัวแปรใดที่ไม่มีอิทธิพลออกจากระบบสมการ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการทดสอบเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาที่ได้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

8.7.3 ในการทดสอบความยาวของความล่าช้าของเวลา (lag length) ควรเลือกความยาวของ lag length ที่เหมาะสม เนื่องจากการเพิ่มหรือลดความยาวของ lag length อาจจะมีผลกระทบกับตัวแปรต่างๆ ที่ได้นำมาใช้ในการทดสอบ (เปลี่ยนจากเครื่องหมายบวกเป็นเครื่องหมายลบ หรือในทางกลับกันก็เปลี่ยนจากเครื่องหมายลบเป็นเครื่องหมายบวก) ซึ่งส่งผลต่อการอธิบายตามหลักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

8.7.4 จากการวิเคราะห์ในครั้งนี้นำโดยการใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติด้วยเทคนิควิธี Cointegration ในการทดสอบ มีข้อบกพร่องซึ่งเกิดจากการที่จะต้องทำการเลือก Vector ด้วยตัวเอง ตามความเหมาะสมตามสมมติฐาน ซึ่งอาจเกิดความผิดพลาดของผลลัพธ์ได้

8.7.5 ในการศึกษาครั้งนี้ได้พิจารณาปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญเพียงบางปัจจัย ที่เป็นตัวกำหนดปริมาณการส่งออกข้าวไปยังต่างประเทศ แต่ไม่ได้พิจารณาถึงปัจจัยทางด้าน เศรษฐศาสตร์และสินค้าเกษตรอื่นๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการส่งออกข้าวไปยังต่างประเทศ ซึ่งหากผู้ ที่สนใจศึกษาครั้งต่อไปควรที่จะพิจารณาถึงปัจจัยเหล่านั้นด้วย เพื่อให้ผลการศึกษาที่ได้มีความ ละเอียด และครบถ้วนชัดเจนมากยิ่งขึ้น



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved